

بودجه نویسان درکی از زندگی مردم ندارند

هفته گذشته، دولت لایحه بودجه ۱۴۰۱ را به مجلس ارائه داد. در لایحه بودجه ۹۹، سهم تامین اجتماعی از بودجه، پرداخت ۵۰ هزار میلیارد تومان از بدهی های دولت بود که البته فقط ۲۲ هزار میلیارد تومان آن در مرداد ماه همان سال، نصیب سازمان شد. در لایحه بودجه ۱۴۰۰، سهم سازمان به طور مشخص، ۸۹ هزار میلیارد تومان بود که با گذشت ۹ ماه از سال، هنوز ریالی از این اعتبار به حساب تامین اجتماعی واریز نشده است. با این حال برخلاف رویه سال های گذشته، امسال در بند (و) تبصره ۲ لایحه بودجه، سهم سازمان تامین اجتماعی صفر مطلق است آن هم در حالی که بدهی انباشته دولت به سازمان به مرز ۴۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده و دولت هر ماه بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان بدهی جدید ایجاد می کند.

ان را در نظر نمی گیرند. البته امسال، ظاهر وضعیت بدتر شده چرا که سهم تامین اجتماعی در لایحه بودجه صفر است یعنی دولت حاضر نشده حتی هزار میلیارد تومان از بدهی انباشته و هزاران میلیارد تومانی خود به تامین اجتماعی را بپردازد در این زمینه هیچ تکلیفی بر گردن نگرفته است.

وی ادامه داد: جداز سالها پرداخت بدهی دولت به تامین اجتماعی، لایحه بودجه ۱۴۰۱ ایراداتی دارد و از نظر کارگران و بازنشستگان، نمره قبولی نمی آورد. یکی از ایرادات اساسی، افزایش پلکانی حقوق و دستمزد است که تداوم بخش سیاست های مزدی دولت های گذشته است. در واقع دولت سیزدهم در زمینه سیاست گذاری های مزدی جاری دولت های قبلی گذاشته و متأسفانه شعار «دولت هوشمند» را رنگین می کنیم» هیچ نمود و جایگاهی در این بودجه ندارد. افزایش حقوق به صورت پلکانی، یک قانون گریزی مکرر است. وقتی تورم داریم و نرخ تورم حتی نرخ رسمی، بسیار بالاست، چطور حقوق ها پلکانی بین ۵ تا ۲۹ درصد افزایش یابد و میانگین افزایش فقط ۱۰ درصد باشد. با این سیاست گذاری، هم حداقل بگیران دولت و هم سایر سطوح نزدیک به کف، هر دو متضرر می شوند. ۲۹ درصد هیچ سختی با تورم فعلی ندارد و ۱۰ درصد که بسیار ناچیز است.

سوز دهم، نمود عملی نداشت
در همین زمینه علی دهقان گفت: بارونمایی از لایحه بودجه ۱۴۰۱ متوجه شدیم این دولت از منظر عملکرد در قبال کارگران و بازنشستگان، فرق چندانی با دولت های قبلی ندارد. عملکرد دولت خاتمی، احمدی نژاد، روحانی و دولت فعلی در ارتباط با تامین اجتماعی و کارگران، تقریباً یکسان بوده است. هیچ زمان در لایحه بودجه سالانه سازمان تامین اجتماعی و سهم عادلانه

چطور می توانند مقابل شش نفر با این دیدگاه ایستادگی کنند؟ وقتی میانگین افزایش حقوق در لایحه بودجه ۱۰ درصد است، توقع دارند افزایش دستمزد کارگران هم در محدوده همین عدد باشد. در همین روزهای اخیر، خاندوزی وزیر اقتصاد، به صراحت اعتراف کرده که ما تورم نقطه به نقطه را از ۵۵ درصد به ۴۱ درصد رسانده ایم. اگر همین ۴۱ درصد را مینا قرار دهیم، باز هم بسیار عقب هستیم؛ ۴۱ درصد کجا! ۱۰ درصد لایحه بودجه کجا؟

این فعال صنفی افزود: در قانون کار، ماده ۴۱ راداریم که مبنای افزایش دستمزد سالانه را به صراحت مشخص کرده است. ماده ۴۱ روشنی می گوید تورم اعلامی بانک مرکزی باید مبنای قرار بگیرد و اگر تورم رسمی به دلیل عقب ماندگی مزدی، جواگون نبوده، باید از فرمول مندرج در بند دوم همین ماده، یعنی محاسبات «سبد معیشت» بهره گرفته شود. ما انتظار داریم در افزایش دستمزد کارگران در ۱۴۰۱، فاصله مزد تاسبد معیشت را به کف حقوق ها اضافه کنند. الان دستمزد حداقلی حدود ۴ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان است و سبد معیشت تقریباً ۱۲ میلیون تومان. این فاصله باید پر شود. در کمترین حالت، باید تورم حادث بر سبد، یعنی میزان افزایش ریالی نرخ سبد در طول یک سال، در افزایش دستمزد تمام کارگران؛ چه حداقل بگیران و چه سایر سطوح مزدی، منظور شود.

دهقان کیا ادامه داد: بی تردید، امروز همان توری که برای حداقل بگیران هست، برای سایر سطوح مزدی هم هست. افزایش حقوق نباید پلکانی باشد، لاقال برای سایر سطوحی که نزدیک حداقل بگیران هستند. اگر دولت هوشیاریش بیشتر حداقل حقوق، تاکید دارن برای این است که به نفع مدیران است. مثلاً هیأت علمی هاده برابر حداقل حقوق می گیرند یا مدیران

تاکید داشت که دولت باید هر سال حداقل ۱۰ درصد از بدهی گذشته خود به اضافه بدهی جاری و سالانه را به تامین اجتماعی بپردازد. برنامه ششم توسعه نیز تاکید دارد باید تا پایان برنامه که پایان همین سال جاری است، بدهی دولت به سازمان کامل تسویه شود. دولت موظف به پرداخت کامل بدهی از طریق پرداخت نقدی یا تهاتر و دادن سهام است اما امسال که سال پایان برنامه است تا همین امروز که ماه نهم در حال پایان یافتن است، یک ریال از ۸۹ هزار میلیارد تومان قانون بودجه ۱۴۰۰ پرداخت نشده و در لایحه بودجه ۱۴۰۱ نیز سهم سازمان تامین اجتماعی، صفر است.

این فعال صنفی ادامه داد: دولت مردان حساسیتی در رابطه با بحران سازمان تامین اجتماعی ندارند و معتقد مدیران سازمان باید نسبت به این بی عدالتی در توزیع بودجه اعتراض کنند. بدهی دولت به سازمان، دینی بر گردن دولت است و مدیران تامین اجتماعی به نمایندگی از جانب بیمه شدگان، باید به دولت معترض شوند که چرا سهم سازمان صفر است. باید از نمایندگان مجلس بخواهند چیدمان بودجه را به نفع تامین اجتماعی تغییر دهند و حداقل، پرداخت بدهی جاری ماهی ۵ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومانی سال آینده به اضافه ۱۰ تا ۲۰ درصد از بدهی تاریخی را در متن لایحه بودجه ۱۴۰۱ بگنجانند

مجیدی افزود: الان ریش و چیقی در دست نمایندگان مجلس است. اگر بدهی دولت پرداخت نشود، سال آینده تامین اجتماعی در تامین منابع مالی برای هزینه های جاری خود به مشکل اساسی بر خواهد خورد. هم در بحث حقوق و مستمری بازنشستگان و هم در بحث پرداخت غرامت ایام بیماری یا مقرری بیکاری. این هشدار را بودجه ریزان و نمایندگان مجلس لطفاً جدی بگیرند، چون کاملاً جدی است.

خبری از سرانه درمان و مسکن کارگری در بودجه نیست
در ادامه این نشست، علی اکبر عیوضی گفت: پیش از هر چیز یک سوال دارم؛ بودجه ای که دولت به مجلس ارائه داده، برای کل جمعیت کشور است یا فقط مختص گروه های خاص؟ اگر برای کل مردم ایران است، چرا ۴۲ میلیون بیمه شده تامین اجتماعی که بیش از نیمی از جمعیت کشور هستند، در این بودجه دیده نشده اند؟ مگر دولت نمی داند کارگران شاغل و بازنشسته، در همین مملکت زندگی می کنند، همین تورم سنگین را تحمل می کنند و در همین اقتصاد، مجبور به ادامه حیات هستند؟

وی ادامه داد: متأسفانه همه دولت ها بدون هیچ استثنایی، تامین اجتماعی را «فرزند ناخلف» می دانند.

عیوضی: بودجه ای که دولت به مجلس ارائه داده، برای کل جمعیت کشور است یا فقط گروه های خاص؟ اگر برای کل مردم ایران است، چرا ۴۲ میلیون بیمه شده تامین اجتماعی، در این بودجه دیده نشده اند

دهقان کیا: ۶۰ درصد بازنشستگان تامین اجتماعی حداقل بگیر هستند و ۳۰ درصد این ۶۰ درصد، مستاجر هستند و خانه ملکی ندارند. این گروه انبوه با حقوقی که فقط ۱۰ روز ماه را کفاف می دهد، چطور هم زندگی کنند و هم کرایه خانه بپردازند

به جز پرداخت بدهی دولت به سازمان و تکالیف روشن قوانین بالادستی و برنامه های توسعه، قانون اساسی و تکالیف دیگری نیز بر عهده دولت گذاشته که باید اعتبار انجام آنها، در لایحه بودجه سالانه دیده شود. مگر دولت نباید برای کارگران، سرانه درمان بهداشتی بپردازد؟ مگر تامین مسکن به خصوص برای کارگران، بر عهده دولت نیست؟ پس سهم این تکالیف در لایحه بودجه کجا رفته و چرا سهم ۴۲ میلیون نفر از جمعیت کشور در کارگران جزو همین مردم نیستند. با این اوصاف، چطور می توان این بودجه را «عادل محور» نامید!

این فعال صنفی ادامه داد: اگر بودجه را برای همه مردم می نویسند، باید پرداخت بدهی دولت به تامین اجتماعی، سرانه درمان کارگران، سهم مسکن کارگری و دستمزد عادلانه برای مزدبگیران در بودجه لحاظ شود. اگر نمی خواهند از خزانه بیت المال، سهم قانونی و حق مسلم ۴۲ میلیون نفر را بپردازند، سرانه درمان و بهداشت مسکن کارگران را محاسبه کنند و همان مبلغ جمعیتی را در قالب پرداخت بدهی دولت به سازمان بپردازند. ما نمی گوئیم سهم مان را از خزانه بدهید که البته وظیفه دولت است و باید سرانه درمان و مسکن کارگران را از بیت المال بپردازد؛ می گوئیم بدهی خود به سازمان را بپردازید تا لاقال تامین اجتماعی بتواند مستمری ها را به موقع بپردازد و متناسب سازی را ادامه دهد. بتواند درمان بیمه شدگان را تقبل کند و هر روز هزینه های درمان کارگران افزایش نیابد. عیوضی افزود: می گوئیم پول خودمان را بدهید. اگر پول های خزانه مال نیست و به ما کارگران نمی رسد، طلب مان را بپردازد. اگر پول نقد هم نمی دهید، لاقال تهاتر کنید یا سهام بدهید. سهام شرکت های سودآور و بر منفعت را به سازمان بدهید. این توقع زیادی نیست. ما پله پله توقعات مان را کم کرده ایم اما دیگر از این حداقل هانمی توانیم کوتاه بیاییم. آخر چطور کوتاه بیاییم وقتی ۶۰ درصد بازنشستگان با کمی بیش از ۴ میلیون تومان زندگی می کنند و تقریباً نیمی از هزینه های درمان را از جیب خالی می پردازند؟

وی افزود: فرمول محاسبه مستمری نیز پارامتر دیگری است و پیشنهاد ما این بوده که سال های بیشتری از حقوق دستمزد که مبنای پرداخت حق بیمه است در پرداخت مستمری دخیل شود و صرفاً منوط به دو سال آخر نباشد و چه بهتر که حقوق دستمزد مبنای کسر حق بیمه واقعی باشد و بر مبنای آن هر فردی متناسب با میزان پرداختی اش به صندوق ها، امتیاز لازم را کسب کند.

جای اصلاحات قوانین بازنشستگی در بودجه سنواتی نیست

وی گفت: فضای اشتغال، نرخ بیکاری، منابع صندوق ها، پرداخت دیون دولت در راستای قوانین و مقررات تحمیل شده به صندوق تامین اجتماعی برای حمایت از اقشار و گروه های خاص مانند قالیبافان، کارگران ساختمانی و... باید در چنین تصمیماتی دیده شود، زیرا بار مضاعفی بر صندوق وارد کرده است.

حسن زاده با بیان اینکه امید زندگی و تغییر ساختار جمعیتی به سمتی رفته است که باید سن بازنشستگی متناسب با آن تغییرات افزایش یابد، گفت: افرادی را داریم که بین سنین ۴۲ تا ۵۰ سالگی بازنشسته شده و از فضای اشتغال فاصله می گیرند که برای جامعه زیان آور است. سن بازنشستگی حتماً باید متناسب با امید به زندگی افزایش یابد.

شوند، پذیرش اجتماعی و اینکه چه افرادی از این اصلاحات متأثر می شوند، همه باید دیده شود.

این کارشناس حوزه رفاه و تامین اجتماعی گفت: معتقدم اصلاحات پارامتریک باید حتماً انجام شود. یک علت به تغییرات ساختار جمعیتی و حرکت به سالمندی بر می گردد. علت دیگر آنکه نسبت پشتیبانی در تمام صندوق ها اعم از کشوری، نیروهای مسلح و... کاهش یافته و اینها منابع شان باید در بودجه دیده شود.

حسن زاده افزود: تنها صندوق بیمه ای که روی پای خودش ایستاده، تامین اجتماعی است، هر چند ضرب پشتیبانی یعنی نسبت بیمه پردازان به مستمری بگیران اکنون به زیر پنج رسیده و به ازای هر مستمری بگیر حدود چهار بیمه پرداز داریم.

خبر

کارشناس حوزه رفاه و تامین اجتماعی:

یک کارشناس حوزه رفاه و تامین اجتماعی با اشاره به تصمیم دولت برای اصلاحات پارامتریک در صندوق های بازنشستگی و گنجانیدن بندهایی چون افزایش دوساله سن و سنوات بازنشستگی در لایحه بودجه ۱۴۰۱ گفت: لایحه بودجه، یک ساله است و با توجه به پایداری و دوام یک ساله اش، گنجانیدن اصلاحات پارامتریک در آن جای سوال دارد.

مجید حسن زاده در گفت و گو با ایسنا اظهار کرد: اصلاحات پارامتریک الزاماتی دارد که باید بر اساس آن الزامات، پیش نیازها و محاسبات بیمه ای، اصلاحات مدنظر پیشنهاد و توصیه شود.

وی افزود: نقش محاسبات اکچوئری بسیار مهم است. تداوم اشتغال، اشتغال پایدار، مولفه ها و پارامترهایی که باید اصلاح

مزد توافقی در روستاها، ظلم به کارگر است

عضو شورای عالی کار گفت: طرح مجلس برای الحاق یک تبصره به ماده ۴۱ قانون کار ظلم در حق کارگر است زیرا در جایی که یک طرف قوی تر است و یک طرف ضعیف، توافق بر سر دستمزد معنایی ندارد.

علی خدایی در گفت و گو با خبرگزاری مهر اظهار کرد: طرح نمایندگان مجلس مبنی بر اینکه دستمزد در روستاها به صورت توافقی پرداخت شود، مورد اعتراض جامعه کارگری است زیرا اصول قوانین کار این است که این قوانین، حمایتی هستند.

نایب رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار افزود: در شرایطی که با وجود حداقل حمایت های قانونی، اغلب کارگاه ها قانون را رعایت نمی کنند و عملاً در برخی از مناطق کشور، کارگرها به استثمار گرفته شده اند، برداشتن حداقل های قانونی به خودی خود موجب می شود که بیشتر از این در حق کارگران ظلم شود.

وی ادامه داد: با توجه به موضوع بیکاری و مشکلات معیشتی مردم در کشور، طرف کارگری در مذاکره برای توافق، قدرت ندارد و با اجبار باید به هر چه کارفرما خواست تن بدهد.

عضو شورای عالی کار گفت: در روستاها وضعیت معاش کارگران بدتر است و این طرح مغایر با اصول قانون کار، قوانین حمایتی و قوانین بین المللی است. کارگران به این طرح اعتراض کرده و در حال رایزنی با نمایندگان مجلس هستند.

مدیر عامل تامین اجتماعی: ۶/۹ میلیون شاغل فاقد بیمه در کشور داریم

مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی، فلسفه ایجاد این سازمان از منظر حاکمیتی را فراهم شدن فرصت برابر برای بیمه شدن همه مردم بر شمرده و گفت: حدود ۶ میلیون و ۹۰۰ هزار نفر شاغل فاقد بیمه در کشور داریم که باید این افراد از خدمات بیمه برخوردار باشند.

به گزارش «توسعه ایرانی»، میرهاشم موسوی در جلسه هم اندیشی مدیران بیمه ای که با موضوع «بررسی راهکارهای توسعه بیمه ای و پوشش بیمه اجتماعی همگانی» برگزار شد، گفت: تحول، عدالت و اعتماد سه مفهوم مورد توجه ماست و تمامی فعالیت های این سازمان بر اساس آن مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. رویکرد تحولی را در برنامه ها با چارچوب عدالت دنبال می کنیم تا اعتماد حاصل شود.

وی، بررسی راهکارهای پوشش بیمه ای و پوشش بیمه اجتماعی همگانی را از راهبردهای کلان در تامین اجتماعی عنوان و خاطر نشان کرد: فرصت های منحصر بفردی در این سازمان وجود دارد که از آن باید برای رسیدن به هدف والای تامین اجتماعی که همان ایجاد رفاه عمومی و آسایش برای آحاد مردم است، استفاده کنیم.

دستمزدهای فعلی، انگیزه ای برای کار باقی نمی گذارد

عضو کانون عالی شوراهای اسلامی کار می گوید در شرایطی که خط معیشت به ۱۱ میلیون تومان رسیده و افراد برای تامین هزینه های زندگی به مشاغل کاذب و غیرمولد روی آورده اند، با چاه ادله ای بر خسی در صد منطقه ای کردن دستمزد کارگران هستند؟

علی اصلاسی در گفت و گو با ایسنا، اظهار کرد: فرهنگ کار، نسوع درآمد، نسوع هزینه، حقوق دستمزد و سایر مولفه ها با سال ۱۳۶۹ تفاوت زیادی پیدا کرده و اگر دولت به اصلاح قانون کار روی می آورد اکنون به این نقطه نمی رسیدیم که برخی کارفرمایان و قانونگذاران دنبال منطقه ای کردن دستمزد باشند و کارگر و کارفرما و حتی دولت از این قانون ناراضی باشند.

وی با بیان اینکه زیرساخت ها برای اجرای مزد منطقه ای در کشور فراهم نیست، اظهار کرد: موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی به جای ورود به مزد منطقه ای بهتر بود درباره این مساله تحقیق می کرد که چرا کارگران برای کار به کارخانه هانمی روند و برای درآمدزایی و تامین هزینه های زندگی به مشاغل کاذب و غیرمولد روی می آورند؟

اصلاسی افزود: متأسفانه افزایش فاصله خط معیشت و دستمزد باعث شده تا افراد به دنبال شغل های کاذب و ناپایدار باشند و از آن طرف کارفرمایان در برهه دنسالی نیروی کار برای خود بگردند.